

РЕШЕНИЕ

№ 7458

гр. София, 07.12.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 11.11.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Евгения Иванова

ЧЛЕНОВЕ: Калинка Илиева

Пламен Панайотов

при участието на секретаря Цонка Вретенарова и при участието на прокурора Цветослав Вергов, като разгледа дело номер **8838** по описа за **2022** година докладвано от съдия Пламен Панайотов, и за да се произнесе взе предвид следното:

при участието на секретаря Цонка Вретенарова и при участието на прокурора Цветослав Вергов, като разгледа дело номер 8838 по описа за 2022 година докладвано от съдия Пламен Панайотов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 – чл.228 от АПК вр. чл.63в от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба от М. А. И., [ЕГН], против Решение № 2704 от 17.07.2022 г. на СРС, 115-ти състав, по АНД № 15002/2021 г., с което е потвърден електронен фиш Серия К № 4466756, с който на основание чл. 189, ал. 4, вр. чл. 182, ал. 1, т. 2 от ЗДвП на жалбоподателката е наложена глоба в размер на сумата от 50 /петдесет/ лева за нарушение на чл. 21, ал. 2, вр. ал. 1 от ЗДвП, изразяващо се в това, че на 06.02.2021 г. в 15.38 часа в [населено място] е управлявала лек автомобил, марка Шевролет, модел К., с рег. [рег.номер на МПС] , движейки се на [улица], при пътен възел Околовръстен път, с посока от [улица]към [улица], със скорост от 86 км/ч, при максимално разрешена скорост от 70 км/ч, въведена с пътен знак В-26, при което е надвишила максимално разрешената скорост с 16 км/ч.

В касационната жалба се навеждат доводи за допуснати нарушения в хода на административнонаказателното производство и на съдебното, като се сочи, че

представената по делото снимка на процесното превозно средство не притежава предвидения в чл. 5, ал. 1 от Наредба № 81213-532 от 12.05.2015 г., уникален идентификационен номер. Твърди се също, че не е спазена процедурата, регламентирана в чл.10, ал.1 и ал.2 от Наредбата, а именно, че в съставения протокол не е посочен начало и край на контролирания участък. Според жалбоподателката посочените на снимката географски координати не „попълват изискването за посочване на начало и край на контролирания участък“, както и че не е доказано, че те са част от пътната мрежа на страната. Касаторът посочва още, че издаденият електронен фиш не е изготвен по реда на действащите нормативни правила, тъй като бил „недопустим като електронно изявление при заснемане на нарушения с мобилни камери.“

Ответникът Столична дирекция на вътрешните работи, отдел „Пътна полиция“ /СДВР, ОПП/ в съдебно заседание не се представлява. В представените писмени бележки изразява становище за неоснователност на касационната жалба с подробни мотиви изложени в него. Моли същата да бъде оставена без уважение, а решението на СРС да бъде потвърдено като правилно и доказано. Прави възражение за прекомерност на договореното адвокатско възнаграждение, в случай че е над законоустановения минимум. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура в съдебно заседание се представлява от прокурор В., който моли касационната жалба да бъде отхвърлена, а решението на СРС да бъде потвърдено.

Административен съд София - град, VI-ти касационен състав, като се запозна с обжалваното съдебно решение, съобрази доводите и възраженията на страните и обсъди наведените касационни основания и тези по чл. 218, ал. 2 АПК, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

По допустимостта на касационната жалба:

Касационната жалба е процесуално допустима, като подадена от надлежна страна по смисъла на чл. 210, ал. 1 АПК, във вр. с чл. 63в ЗАНН и срещу съдебно решение, подлежащо на касационен контрол.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Софийски районен съд е установил от фактическа страна следното: На 06.02.2021 г. в 15. 38 часа, в [населено място], М. А. И., [ЕГН] управлявала лек автомобил марка Шевролет, модел К., с рег. [рег.номер на МПС] , движейки се на [улица], при пътен възел Околовръстен път, с посока от [улица]към [улица], със скорост от 86 км/ч. Ограничението на скоростта в посочения участък било 70 км/ч и било въведено с пътен знак В26. При посоченото ограничение от 70 км/ч М. И. управлявала описания лек автомобил със скорост от 86 км/ч, т. е. с превишение от 16 км/ч, с което допуснала нарушение на чл. 21, ал. 2, вр. ал. 1 от ЗДВП. Скоростта на движение била измерена и нарушението било заснето с мобилна система за видеоконтрол "С. М2", която представлявала одобрено техническо средство за измерване и към датата на нарушението била технически изправна и годна да служи за въпросното измерване и контрол на нарушенията, свързани със скоростта на движение на автомобилите.

При направена справка по регистрационен номер на автомобила било установено, че същият е собственост на М. А. И., на която в качеството на собственик на автомобила бил издаден обжалваният електронен фиш Серия К № 4466756, с който на основание чл. 189, ал. 4, вр. чл. 182, ал. 1, т. 2 от ЗДВП, на същата било наложено наказание "глоба" в размер на 50. 00 /петдесет/ лева за нарушение на чл. 21, ал. 2, вр. ал. 1 от ЗДВП.

Въззивният съд правилно е отчетел, че при издаването на електронния фиш не са допуснати съществени процесуални нарушения.

Разпоредбата на чл. 189, ал. 4, изр. първо от ЗДвП предвижда, че при нарушение, установено и заснето с автоматизирано техническо средство или система, за което не е предвидено наказание лишаване от право да се управлява моторно превозно средство или отнемане на контролни точки, се издава електронен фиш в отсъствието на контролен орган и на нарушител за налагане на глоба в размер, определен за съответното нарушение.

Легалната дефиниция на АТСС се съдържа в § 6, т. 65 от ДР на ЗДвП, и според нея те са уреди за контрол, работещи самостоятелно или взаимно свързани, одобрени и проверени съгласно Закона за измерванията, които установяват и автоматично заснемат нарушения в присъствие или отсъствие на контролен орган и могат да бъдат: а) стационарни – прикрепени към земята и обслужвани периодично от контролен орган; б) мобилни – прикрепени към превозно средство или временно разположени на участък от пътя, установяващи нарушение в присъствието на контролен орган, който поставя начало и край на работния процес.

Разпоредбата на чл. 11, ал. 1 от Наредба № 8121з-532 от 12 май 2015 г. урежда две възможности относно мястото, върху което следва да се постави АТСС: а) използване на служебни автомобили или мотоциклети, движещи се в пътнотранспортния поток или работещи на място за контрол; б) временно разполагане на АТСС върху участък от пътя. Съгласно ал. 2 на чл. 11 от Наредбата, единствено в случаите, когато нарушенията са установени с мобилни АТСС във време на движение, електронни фишове не се издават, а нарушителите се спират на място и се предприемат действия за реализиране на административнонаказателната отговорност за извършеното нарушение. Цитираната наредба е приета именно в изпълнение нормата на чл. 165, ал. 3 от ЗДвП, предвиждаща, че условията и редът за използване на АТСС за контрол на правилата за движение се определят с наредба на министъра на вътрешните работи, като тези промени в нормативната база са с оглед посоченото и от касатора Тълкувателно решение № 1 от 26.02.2014 г. на ВАС по т. д. № 1/2013 г. В процесния случай се установява, че за измерване на скоростта е била използвана мобилна стационарна камера, разположена временно на участък от пътя. В Наредбата изчерпателно са посочени и изискванията относно въвеждането в експлоатация, реда за използване на АТСС и автоматизирания режим на работа, който не изисква обслужване от контролния орган освен включването и изключването на мобилното АТСС (чл. 9, ал. 2 от Наредбата). В този смисъл, касационният състав не намира за правилни доводите на касатора, че при използването на временно разположено АТСС на участък от пътя, административнонаказателната отговорност е ангажирана неправилно, чрез съставянето на електронен фиш.

За всяко използване на мобилно АТСС за контрол се попълва протокол, съгласно Приложение към чл. 10, ал. 1 от Наредба № 8121з-532 от 12 май 2015 г. Разпоредбата на чл. 10, ал. 3 от Наредба № 8121з-532 от 12 май 2015 г. предвижда, че при работа с временно разположени на участък от пътя автоматизирани технически средства и системи за контрол на скоростта протоколът се попълва за всяко място за контрол и се съпровожда със снимка на разположението на уреда. Такъв протокол е съставен, като същият се съпровожда със снимка на разположението на уреда на инкриминираната дата, според изискванията на Наредбата.

Съгласно чл. 189, ал. 15 от ЗДвП изготвените с технически средства или системи, заснемащи или записващи датата, точния час на нарушението и регистрационния номер

на моторното превозно средство, снимки, видеозаписи и разпечатки са веществени доказателствени средства в административнонаказателния процес. Чл. 5, ал. 1 от Наредба № 81213-532 от 2015 г. определя, че всяко автоматизирано техническо средство и система за контрол на правилата за движение и изготвените статични изображения във вид на снимков материал и/или динамични изображения - видеозаписи, притежават уникален идентификационен номер. Такова статично изображение е изготвено и приложено от органа. Видно от приложеното веществено доказателствено средство, то удостоверява марката на превозното средство, неговият регистрационен номер, място и час на заснетото нарушение. Неправилни са съжденията на касатора, че посочените G. координати не могат да бъдат приемани за посочване на място на нарушението, тъй като на приложената снимка ясно е записано местоположението на АТТС, т.е. в кой участък е извършено нарушението.

Нещо повече, установено от доказателствата, приобщени по делото на СРС, че превишението на скоростта на управлявания от И. автомобил е установено с преносима видео-радарна система за наблюдение и регистрация на пътни нарушения с вградено разпознаване на номера и комуникации, тип С. М-2, сериен № MD1192, а не, както касаторът навежда в жалбата си, чрез мобилна система TFR1-M. Видно от приложено по делото Удостоверение за одобрен тип средство за измерване, издадено от Българския институт по метрология, използваното за установяване на нарушението АТСС - С. М-2, сериен № MD1192, е одобрен тип средство за измерване, вписано на 07.09.2017 г. с валидност до 07.09.2027 г.

Правилни са изводите на въззивния съд, че електронният фиш отговоря на изискванията за форма и съдържание. Същият съдържа всички реквизити, установени в чл. 189, ал. 4, изр. второ от ЗДвП, а именно съдържа данни за: териториалната структура на Министерството на вътрешните работи, на чиято територия е установено нарушението (СДВР), мястото ([улица], при пътен възел Оковръстен път, с посока от [улица]към [улица]), датата (06.02.2021 г.), точния час на извършване на нарушението (15:38 ч.), регистрационният номер на моторното превозно средство (рег. [рег.номер на МПС]), собственикът, на когото е регистрирано превозното средство (М. А. И., [ЕГН]), описание на нарушението (движение с превишена скорост – 86 км/ч. при максимално разрешена за движение в населено място и указана с пътен знак "В-2б" скорост от 70 км/ч.), нарушените разпоредби (чл.21, ал.1 от ЗДвП), размерът на глобата (50 лева), срокът, сметката, начините за доброволното ѝ заплащане.

При постановяване на решението си СРС е изпълнил служебното си задължение да проведе съдебното следствие по начин, който е осигурил обективно, всестранно и пълно изясняване на всички обстоятелства, включени в предмета на доказване по делото.

За да постанови оспореното решение въззивният съд правилно е приел, че при издаването на електронния фиш не са допуснати съществени нарушения. Прието е също така за безспорно установено, че касаторът е осъществил състава на визираното административно нарушение и наложеното наказание е в рамките на предвидения в закона размер.

Горното дава основание да се приеме, че въззивният съд пълно и всестранно е изследвал фактическата обстановка и въз основа на събраните доказателства е извел правилни правни изводи. В тази връзка обжалваното решение е съобразено с материалния закон, като при постановяването му не е допуснато нарушение на процесуалните правила.

С оглед на изложеното, съдът счита касационната жалба за неоснователна, а решението на Софийски районен съд за валидно, допустимо и постановено в съответствие с процесуалния и материалния закон, поради което същото следва да бъде оставено в сила. Не са налице пороци на решението, съставляващи касационни основания по смисъла на НПК, които да водят до неговата отмяна.

С оглед изхода на делото и своевременно направеното искане, касаторът следва да бъде осъден да заплати на ответника – СДВР, разноски за юрисконсултско възнаграждение, чийто размер, съгласно чл. 63д, ал.4 и ал. 5 от ЗАНН и чл.27е от Наредбата за заплащането на правната помощ във вр. с чл. 37 от Закона за правната помощ, съдът определя на 80 лева.

Водим от горното и на основание чл. 63в от ЗАНН, във връзка с чл. 221, ал. 2, предл. първо от АПК, Административен съд София - град, VI-ти касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 2704 от 17.07.2022 г. на СРС, 115-ти състав, по АНД № 15002/2021 г.

ОСЪЖДА М. А. И., [ЕГН] да заплати в полза на СДВР сумата в размер на 80 лв. за юрисконсултско възнаграждение.

Решението не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.